

**I Den Självoxisterandes och Allhärskande Gudens Namn
Ignatius Patriark på den Apostoliska stolen av Antiokia och hela Östern
Den Syrisk Ortodoxa Kyrkans överhuvud i hela världen
Han som är Zakka 1 Iwas**

Den stora fastan

”Förkunna en helig fasta; sammankalla en helig sammankomst” (Joel 1:14)

Apostolisk välsignelse och hälsning till våra bröder: Hans Salighet Mor Baselius Thomas 1, Katholikos av Indien; deras Eminenser Metropoliterna; våra andliga barn de vördade prästerna, munkarna, nunnorna, diakonerna, diakonissorna och vårt välsignad Syrisk Ortodoxa folk över hela världen. Må Guds försyn omsluta dem alla genom förbönerna av Jungfru Maria, Guds moder, S:t Petrus, apostlarnas ledare och alla martyrer och helgon. Amen.

Vi litar på att ni mår bra och är i god hälsa och ger er vår apostoliska välsignelse och våra innerliga böner samtidigt som vi säger:

Nu kommer tiden för den Stora fastan. Detta är ett gyllene tillfälle som erbjuds av vår heliga moder, Kyrkan, att pröva våra själar. Det är en tid för att avstå från laster och hänge sig åt

dygder. Det är en tid att återvända till Gud genom botgörning: *"Jag bönhör dig i rätt tid, och jag hjälper dig på frälsningens dag"* (2 Korintierbrevet 6:2).

På samma sätt som örnen tränar sina ungar att flyga högt i skyn, så lär den heliga Kyrkan de troende att flyga i de andliga skyarna. Den heliga Kyrkan ger dem nåden att fly från jorden och allt annat som drar dem neråt. Kyrkan försöker att övervinna det andliga livets svårigheter, så att de troende växer i dygdens liv och når Evangelisk fullkomning genom att tygla de låga kroppsliga begären: *"Arbeta inte för den mat som tar slut utan för den mat som varar och ger evigt liv"* (Johannes 6:27). Under fastan fastar de troende från att äta mat under en viss tid; sedan äter de frivilligt enkel fastemat. På så sätt slår deras hjärtan slag av helighet och de växer i kraft genom att underkasta kroppen till anden: *"Ty köttet söker det som är emot Anden och Anden söker det som är emot köttet. De två strider mot varandra för att förhindra er att göra det ni vill"* (Galaterbrevet 5:17) säger Aposteln Paulus. Genom att fasta kan de troende undvika kroppens begär och istället göra de goda gärningar som de innerst inne vill.

Gud har i sanning instiftat fastan: Han befallde det till den första människan. När han bröt detta bud, föll han i synd och förtjänade döden. Efter att ha varit så nära Gud, blev människan driven så långt borta från Honom. Han till och med gömde sig från Guds heliga ansikte och kunde inte längre se på Honom (Genesis 3:8) eftersom han hade brutit Guds Ord och inte hållit den fasta som han blev anbefallen. För att behaga Gud fastade våra förfäder och profeterna på många olika sätt. Gud befallde Moses att helga sig själv genom att fasta och således helga folket tillsammans med honom innan de kom fram till Sinai berg för att ta emot de 10 budorden (Exodus 19:1-25). Moses fastade fyrtio dagar och fyrtio nätter (Exodus 34:28). Han fann nåd i Guds ögon och blev värdig att se Hans härlighet (Exodus 33:13 och 18) och han hämtade ner Guds lag till folket.

Profeten Elia fastade fyrtio dagar och fyrtio nätter (1 Kungaboken 19:8) och segrade över de hedniska prästerna och fick folket att följa lagen. Detta gjorde att han blev värdig att tas upp i himlen i en Eldsvagn (2 Kungaboken 2:11). Profeten Daniel fastade i 3 veckor under vilken tid han inte åt kött eller drack vin (Daniel 10:2). Han kunde genom sin fasta stänga till lejonens munnar och de skadade honom inte. Folket i Nineve fastade med deras barn och boskap (Jona 3:7). Det slutade med att Gud tog emot deras omvändelse och deras stad räddades från undergång. Förfäderna och de goda profeterna praktiserade fastans dygd som ett sätt att behaga Gud och att undvika synder, i synnerhet i tider av kris och frestelse.

Vår Herre Jesus Kristus lärde oss att fasta; han fastade för oss i fyrtio dagar och fyrtio nätter och tillslut blev han hungrig (Matteus 4:2) och frestades av Satan. Han besegrade Satan och gav oss hemligheten till att segra över Satan och hans makt genom att säga: *"Denna sort kan bara drivas ut med fasta och bön"* (Matteus 17:21). När han blev tillfrågad varför hans lärjungar struntade i fastan – såsom deras fiender påstod – svarade han dem att hans lärjungar skall fasta när han blivit upptagen till himlen: *"det skall komma dagar när brudgummen tas ifrån dem, och då skall de fasta"* (Matteus 9:15). På ett annat ställe beskriver han hur den rena fastan skall vara genom att säga: *"När ni fastar, se inte dystra ut som hycklarna"* (Matteus 6:16).

Vidare lär vi oss från Apostlagärningarna att lärjungarna fastade, i synnerhet innan de valde en ledare eller under tider av förföljelse, krig och plågor. Paulus fastade ständigt (2 Korintierbrevet 6:5; 11:27 och Apostlagärningarna 27:33).

Lärjungarna lärde de troende att fasta. Kyrkan lärde sig från dem och befallde fastan. Kyrkans historia visar att de kristna fastade den Stora Fastan från Kristendomens begynnelse, tillsammans med Passionsveckan och en veckobaserad fasta varje onsdag och fredag. Kyrkans lagar bestraffade de präster och troende som bröt fastan. Undantag blev för gamla, barn, sjuka, menstruerande och gravida kvinnor; dessa undantag var inte någon form av lyx, utan en nödvändighet. Lördagar och söndagar är inte fullkomliga fastedagar eftersom vi firar den Gudomliga Liturgin på dessa dagar; efter Nattvarden så bryter han som fastar sin fasta och äter. För att helga söndagen så börjar aldrig vår Heliga Syrisk Ortodoxa Kyrka en fasta på en söndag; om det skulle hända att en fasta börjar på söndagen så börjar fastan på måndagen i stället, av respekt för "Herrens dag" och vi minskar antalet fastedagar med en dag.

Den Heliga Kyrkan föreskriver inte vilken typ av mat man ska äta eller undvika på en viss dag. Fastans syfte är istället att den troende underordnar sig Guds vilja genom fromhetsövningar och dygder, i synnerhet lydandens dygd genom att lyssna på de befallningar som Gud ger genom biskoparnas tungor, som har fått auktoriteten att skriva lagar och att binda och lösa. De stiftar lagar som gagnar de troende och som förhärmligar Guds Heliga namn. Eftersom Kyrkan är en kärleksfull och omsorgsfull moder, samt en god lärarinna så lägger hon inte på tunga bördor på de troende som de inte orkar bära, såsom Herren själv sa: *"Ve över er ni laglärda! Ni lägger på människorna tunga bördor som är svåra att bära, men själva rör ni inte ett finger för att lätta dem"* (Lukas 11:46).

Den hädangångne Patriarken Elias III (+1932) tillät att man åt fisk i den Stora Fastan. Han tillät också de troende i Amerika att bara fasta första och sista veckan i Stora Fastan, samt de onsdagar och fredagar där emellan. Den hädangångne Patriarken Aphrem 1 Barsaoum (+1957) tillät samma sak för Kyrkan i Indien, såväl som att han förkortade fastedagarna för alla 1946. Vidare tillät den hädangångne Patriarken Jakob III (+1980) att också prästerna, såväl som lekfolket, att bara fasta första och sista veckan, samt onsdagar och fredagar där emellan. 1966 tillät han att man åt alla typer av mat de resterande dagarna under Stora Fastan. Han tillät också fester, bröllop, dop, den Gudomliga Liturgin och åminnelse dagar att firas som faller på vilken dag det än kan vara mellan de två ovan nämnda veckorna. Tillståndet av våra företrädare, de heliga Patriarkerna, vilket tillåter ett förkortande av fastedagarna i Stora Fastan kommer som ett verk av barmhärtighet och nåd över de troende så att de inte bryter Kyrkans bud och så väcker Guds vrede – Gud förbjude! De som således utnyttjar dessa lättnader syndar inte och räknas inte bland dem som bryter lagen. Gällande de som fastar alla dagar i den Stora Fastan och Passionsveckan så kommer Gud att fördubbla deras belöning.

Älskade barn, vi är kallade att följa våra rättfärdiga förfäder, lyssnandes till den Heliga Bibelns ord: *"Tänk på era ledare, som har predikat Guds ord för er. Se hur de slutade sin levnad, och*

följ deras tro” (Hebreerbrevet 13:7). Vi skall följa denna lära, inte minst då vi lever i en tid då tron håller på att försvinna från våra hjärtan, kärleken är frusen i våra ådror och vi har försummat våra plikter av fasta och bön. Idag är vi alla materialistiska; vi har försummat kärlekens handlingar och vi är konkreta exempel på de otroende vars *”buk är deras Gud och sätter sin ära i deras skam”* (Filipperbrevet 3:19). Detta är alarmklockan som ringer och varnar oss för faran, för separationen från Gud. Låt oss hör Herren tala genom profeten Joel: *”Förkunna en helig fasta; sammankalla en helig sammankomst... Riv sönder era hjärtan och inte era kläder”* (Joel 1:14 och 2:13).

Låt oss fasta en acceptabel fasta, inte bara från mat och dryck utan också från onda gärningar och synder. Låt våra tankar fasta från onda föreställningar, våra tungor från meningslösa uttalanden och våra kroppar från hemska begär. Låt våra viljor bli underordnade Guds vilja och vår fasta bli acceptabel för Honom genom profeten Jesajas ord: *”Är inte detta den fasta jag har valt: att bryta orättfärdighetens bojar och knyta upp okets rep. Att befria de förtryckta och bryta varje ok? Är det inte att dela ditt bröd med den hungrige och ge den fattige husrum... Då skall du ropa och HERREN skall svara. Du ska ropa: ’hjälp’ och han skall svara: Här är Jag”* (Jesaja 58:6-9).

Må Herren ta emot er fasta, era böner, era kärlekshandlingar och er botgöring. Må Han göra er värdiga att fira Hans ärorika uppståndelse i glädje och full hälsa. Må Han också förbarma sig över våra troende avlidna genom förbönerna av Jungfrun Maria, Guds moder och aposteln Petrus, apostlarnas ledare och alla martyrer och helgon. Må Gud välsigna er alla. *الحمد لله رب العالمين*

**Skriven i vårt Patriarkat i Damaskus, Syrien
Den 25:e januari, år 2010
Vilket är det 30:e året av vårt Patriarkat**

Översatt av:

Mshamshono Qliriqoyo Johan Andersson; 3:e årskursen S:t Afrems Prästseminarium